

Roata vietii

Blacks

De-aş putea întoarce timpul dintr-odată,
Tiranului Cronos să-i devin stăpân,
Şi la ceasul vieţii el să-mi schimbe-o roată,
Cu prima iubire iar să mă îngân!

Străbatem prin viaţă poteci neumbrate
Numite, generic, prea simplu, "destin".
Cu fapte de arme sau vini asumate
Noi suntem merinde spre-al sorţii festin.

Din cauze stranii fugim de la lecţii
Nu ştim de înscrişuri pe al vieţii drum
Ciudate placarde, colo-n intersecţii
Ne arată calea, nu ne cer huium.

Pornim înainte, nu ne schimbăm calea
Lăsăm intersecţii cu spiritul viu
În faţă e dealul, în spate e valea
Iar stânga sau dreapta ne sun-a pustiu.

Se deapănă anii prin paşi melancolici
Şi ne prinde frica de singurătăţi.
E o nuntă tristă, fără miri sau vornici.
Noi suntem întregul fără jumătăţi.

Si vine, deci, vremea uitării în spate
Te uiţi peste umăr, te uiţi peste timp.
În minte îţi joacă înscrişuri lăsate
La colţuri de stradă, pe plăci de zăstimp.

Te-ntrebi: care-i rostul internelor patimi,
Cum ar fi fost viaţa urmând un alt drum?
Auzi cum aleargă uscatele lacrimi
Să stingă vârtoarea şi-al inimii scrum.

Rămâne speranţa că timpul se schimbă
Şi zboară năvalnic către început,
Când tu vei fi totul - a Drumului nimbă
Şi-n doi vom purcede... spre necunoscut.